

IN MEMORIAM

Prof. dr. Stojan Havliček

Kad smo očekivali, da će se zdrav vratiti među nas, sasvim iznenada nas je potresla vest da je umro prof. dr. Stojan Havliček, naš poznati onkolog-ginekolog, požrtvovani društveno-politički radnik i naš odličan drug i kolega.

Prof. dr. Havliček se rodio pre 56 godina u Ljubljani i kao gimnazijalca nalazimo ga u redovima Oslobodilačkog fronta. Još ni 17-godišnji pridružio se partizanima, uhvate ga i pošalju u koncentracijski logor u Nemačku, odakle pobegne i pridruži se saveznicima i dočeka kraj drugog svetskog rata.

Po svršetku rata završi gimnaziju, diplomiра na Medicinskom fakultetu u Ljubljani te specijalizira ginekologiju i akušerstvo, delomično u Ljubljani, delomično u Njemačkoj. Na Onkološkom inštitutu radio je punih 21 godinu, gde je uz silovit razvoj onkologije zadnja dva desetljeća mnogo doprineo k uspehu ginekološke onkologije kod nas. Obranio je svoju doktorsku tezu i 1974. godine postao docent, a naziv vanrednog profesora dobio je 1978. godine.

Njegov rad bio je svestran, što je bilo značajno za njega, bio je originalan kod naučno-istraživačkog rada, kao i dosetljiv i ubedljiv kad je u popularnim predavanjima i filmovima ubedljivao ljude o velikoj vrednosti ranog otkrivanja raka. Ali ipak njegova prva briga bile su pacijentice, kojima je posvetio svu svoju ljubav i odanost, i time opravdao sve njihovo pouzdanje. Mnogo je pridoneo ka lečenju posledica zračenja i operacija ginekoloških tumora bilo specijalnim operativnim zahvatima kao i konzervativnim načinom lečenja. Bio je veoma dosetljiv i tehničko spretan te je mnogo pridoneo ka poboljšanju tehničkih aparatura, koje su u mnogočemu omogućile potpuniju dijagnostiku kao što je to npr. laparoskopija. Kao pronalazač privukao je pažnju u inostranstvu, posebno kod proizvođača medicinske opreme, koji su bili veoma zainteresovani za njegove pronalazke. U domovini dobio je za taj svoj rad priznanje u obliku Kidričeve nagrade.

Aktivan je bio i na publicističkom području, jer taj njegov rad obuhvaća brojne

publikacije, sve od popularno-naučnih pa do sasvim teoretskih, koje su bile objavljene i u inostranim časopisima. Istraživao je pre svega područje što tačnije i ranije dijagnostike ginekoloških malignoma te lečenje komplikacija. Rezultate svog rada prezentirao je na mnogobrojnim kongresima i drugim stručnim manifestacijama u domovini i inostranstvu. Ističu se njegovi filmovi, koje je osobno izradio i koji su svuda dobijali sveopšte prianjanje.

Bio je odličan učitelj i brižljiv mentor mlađim specialistima svoje struke. Od njih je tražio tvrd i solidan rad, te korektni odnos do pacijenta, to su osobine, koje su izričito odlikovale njega samog i bile značajne za sav rad.

Za Institut gde je radio i koji mu je postao značajni deo života, našao je uvek dovoljno vremena i volje za pomoć, te se zalagao za njegov opšti prosperitet. Sarađivao je i u radu samoupravnih organa, gde se uvjek otvoreno zalagao za napredak i razvoj Instituta i svih njegovih delatnosti.

Zbog njegove velike aktivnosti njegov je nenadni odlazak duboko potresao saradnike našeg Instituta. Ipak, za sobom je ostavio brojne dobre saradnike, mlađe kolege, koje je uzbajao i ukalio im ljubav do struke i čovjeka. Na taj način njegova želja i njegov rad bit će i nadalje prisutan među nama. Pamtit ćemo ga kao odličnog stručnjaka, dobrog čovjeka, brižljivog do pacijenta, i predanog učitelja.

Smrću prof. Havlička naš Institut, a možda i cela naša domgovina, izgubila je stručnjaka kakvih nema mnogo. Iako je prerano premirnuo, ipak je u svome prekratkom životu napravio toliko, da ostaje njegov rad trajan. Ostavio je suprugu i dve kćerke, kojima izrazavamo sačešće. To, što nam je ostavio, njegov rad, imat će trajno značenje i to će mu biti najlepši spomenik.

S. Plesničar